

любопренія. Конечно Славка ся одължи да ся придаде, и Елена й даде още и хубавж-тж вълтъж, и прѣпоръчя и гвѣлбче-то, както прѣпоръчява майка свое-то чядо; кога го повѣрява на страны.

Нъ слѣдъ Славкыно-то отдѣленіе, Елена ся раская зачто да даде това птиче, наскърбена че го нѣмаше при се-бе си. Трѣбваше по-добрѣ, каза майцы си, да подарж обыцы-ты (меигыше) си. Нъ Марія отговори: „ Това можешъ направити другый пжть, момиче мое, когато доде да ны обиде Славка. За сега обаче тойзи е по-добрий подарѣкъ, что можаше да дадешъ на прѣтелкж-тж си. По многоцѣнный дарѣ за споманѣ, не бы и причинилъ толкѣзи радость, и негли щеніе иж унижи. Това, что бѣше ти толкѣзи мило, ако и маловажно доказва и че иж обичашъ. Недѣй ся окайива прочее за онова что си направила. Видишь какъ добрый твой отецъ бѣше готовъ да придаде живота си, за да спомогне на прѣтѣсняемж-тж вдовицж; добро е и отстра-их ти, дѣто даде най-любимо-то си нѣ-